TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 2 d.*

Byloje C-290/07 P

dėl 2007 m. birželio 14 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama J. Flett, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Scott SA, įsteigtai Sen Klode (Prancūzija), atstovaujamai Karalienės patarėjo J. Lever, solisitorių R. Griffith ir M. Papadakis bei baristerių P. Gardner ir G. Peretz, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

*Proceso kalba: anglų.

palaikomai

Loiret departamento, atstovaujamo advokatės A. Carnelutti,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, S. Seam ir F. Million,

įstojusios į bylą pirmojoje instancijoje šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai E. Levits (pranešėjas), J.-J. Kasel, M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. gruodžio 17 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2010 m. vasario 23 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Bendrijų Komisija prašo panaikinti 2007 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Scott prieš Komisiją* (T-366/00, Rink. p. II-797, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Pirmosios instancijos teismas panaikino 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimo 2002/14/EB dėl Prancūzijos *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* suteiktos valstybės pagalbos (OL L 12, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas) 2 straipsnį tiek, kiek jis susijęs su pagalba, suteikta už lengvatinę pardavimo kainą pardavus žemės sklypą su įrengta infrastruktūra.

Teisinis pagrindas

2 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 659/1999, nustatančiu išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), atsižvelgiant į jo antrą konstatuojamąją dalį, iš esmės siekiama susisteminti ir įtvirtinti nusistovėjusią Komisijos praktiką, susijusią su EB 88 straipsnio taikymu, vadovaujantis Teisingumo Teismo praktika.

3 Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje patikslinama, kad sprendime pradėti formalaus tyrimo procedūrą dėl naujos pagalbos, apie kurią pranešta, „reikalaujama, jog suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo“ ir kuris deramai pateisinamais atvejais gali būti pratęsiamas.

4 Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta:

„Jeigu nepaisant <...> pakartotino pranešimo suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia būtinos informacijos arba pateikia ne visą informaciją, Komisija priima sprendimą, įpareigojantį pateikti tokią informaciją <...>.“

Faktinės bylos aplinkybės

5 *Scott Paper Company* yra Amerikos sanitariniam ir buitiniam vartojimui skirto popieriaus gamybos bendrovė. Kad būtų galima pastatyti gamyklą Prancūzijoje, *Bouton*

Brochard Scott SA, kurios valdymą perėmė *Scott SA*, Amerikos įmonės dukterinė bendrovė Prancūzijoje (toliau – *Scott*), veikdama bendrai su *Loiret* departamentu ir Orleano miestu, pagal 1987 m. rugsėjo 12 d. susitarimą patikėjo mišrią veiklą vykdančiai įmonei (toliau – *Sempel*) užduotį įvykdyti visus būtinus tyrimus ir statybos darbus, susijusius su gamyklos pastatymu (maždaug 68 hektarų ploto) žemės sklype, esančiame *Loiret* departamente.

6 Orleano miestas nagrinėjamą žemės sklypą už simbolinę 1 franko sumą pardavė *Sempel;* prieš tai Orleano savivaldybė šį sklypą buvo įsigijusi pagal tris sandorius: 1975 m. ji įsigijo 30 hektarų, 1984 m. – 32,5 hektarų, o 1987 m. – 5,5 hektarų. Orleano miestas ir *Loiret* departamentas įsipareigojo finansuoti sklypo sutvarkymo darbų teritorijoje išlaidas iki 80 milijonų frankų.

7 1987 m. pabaigoje pagal 1987 m. rugpjūčio 31 d. Orleano miesto, *Loiret* departamento ir *Scott* sutartį *Sempel* už 31 milijoną FRF (maždaug 4,7 milijono eurų) pardavė *Scott* dalį sutvarkyto žemės sklypo, konkrečiai kalbant, 48 hektarų iš turimų 68 hektarų.

8 Apie šį sandorį Komisijai nebuvo pranešta pagal valstybės pagalbos teikimo tvarką.

9 1996 sausio mėn. *Kimberly-Clark Corp*. (toliau – KC) perpirko *Scott* akcijas. Pastaroji bendrovė paskelbė apie gamyklos uždarymą 1998 m. sausį. Gamyklos aktyvus – žemės sklypą ir jame pastatytą infrastruktūrą – 1998 m. birželio mėn. perpirko *Procter & Gamble* (toliau – P & G).

10 Paskelbus 1996 m. Prancūzijos audito rūmų ataskaitą, kurioje buvo nagrinėjamas žemės sklypo pardavimo *Scott* klausimas, Komisijai buvo pateiktas skundas. 1998 m. gegužę ji nusprendė pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, kurios pabaigoje buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

11 Ginčijamu sprendimu su pakeitimais, padarytais 2001 m. kovo 2 d. pataisomis, valstybės pagalba, kurią Prancūzija suteikė *Scott* nustatydama lengvatinę 48 hektarų ploto žemės sklypo, kurio vertė buvo 39,58 milijono Prancūzijos frankų (6,03 milijono eurų), o perskaičiuota vertė – 80,77 milijono Prancūzijos frankų (12,3 milijono eurų), kainą ir lengvatinį asenizacijos mokestį, kurio vertę turi apskaičiuoti Prancūzijos valdžios institucijos, buvo pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka. Minėto sprendimo 2 straipsniu įpareigojama grąžinti neteisėtai šiuo pagrindu jau pervestas sumas.

Komisijos procedūra

12 Laikotarpiu nuo 1997 m. sausio mėn. iki 1998 m. balandžio mėn. Komisija išsiuntė Prancūzijos institucijoms prašymus, į kuriuos jos iš dalies atsakė.

13 1998 m. gegužės 20 d. Komisija nusprendė pradėti procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį ir apie tai 1998 m. liepos 10 d. laišku informavo Prancūzijos institucijas. Šis sprendimas paskelbtas 1998 m. rugsėjo 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL 1998 C 301, p. 4); šiuo sprendimu suinteresuotoms šalims buvo suteiktas vieno mėnesio laikotarpis nuo jo paskelbimo pateikti savo pastabas.

14 *Scott* ir Prancūzijos institucijos atitinkamai 1998 m. lapkričio 23 ir 25 d. pateikė savo pastabas Komisijai.

15 Kadangi į Prancūzijos institucijoms išsiųstus papildomus prašymus pateikti informacijos, kad būtų galima nustatyti aptariamų žemės sklypų rinkos vertę, buvo tik iš dalies atsakyta, 1999 m. liepos 8 d. Komisija nurodė pagal Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsnio 3 dalį pateikti jai „visus būtinus dokumentus, informaciją ir duomenis, kad būtų galima įvertinti pagalbos elementus ir (*Scott* naudai) taikytų priemonių suderinamumą (su bendrąja rinka)“. Šiame įpareigojime, be kita ko, buvo nurodyti tam tikri konkretūs dokumentai ir informacija. Į šį prašymą Prancūzijos institucijos 1999 m. spalio 15 d. atsakė tik iš dalies.

16 Pasibaigus 1999 m. gruodžio 7 d. posėdžiui, kuriame dalyvavo Komisijos pareigūnai ir Prancūzijos vyriausybės atstovai, lydimi *Scott* atstovų, Komisija leido pateikti naują informaciją dėl ginčijamos pagalbos iki 1999 m. pabaigos.

17 Atsakydama į šį raginimą, *Scott* 1999 m. gruodį išsiuntė Komisijai laišką su tam tikra papildoma informacija (toliau – *Scott* laiškas), o Prancūzijos institucijos 2000 m. sausio 7 d. ir 2000 m. vasario 21 d. laiškais pateikė panašią informaciją.

18 2000 m. sausio 12 d. ir 2000 m. vasario 22 d. laiškais Komisija pranešė *Scott*, kad ji negalėjo prie bylos pridėti 1999 m. gruodžio 24 d. laiške nurodytų papildomų pastabų.

19 Remdamasi visa turima informacija ir įrodymais, Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

20 Minėto sprendimo 29 konstatuojamoje dalyje konstatavusi, kad aptariamas žemės sklypas buvo parduotas *Scott* ne pagal besąlyginę konkurso procedūrą, o jo kainos neįvertino nepriklausomas ekspertas, ir keletą kartų, visų pirma to paties sprendimo 31, 32, 97, 160, 166 ir 168 konstatuojamose dalyse, pažymėjusi, jog ji iš Prancūzijos institucijų bergždžiai bandė gauti visą informaciją, kuri jai suteiktų galimybę ištirti ginčijamą pagalbą, Komisija nustatė susigrąžintinos neteisėtos pagalbos dydį.

21 Šiuo tikslu ji lygino panašaus žemės sklypo kainą su faktiškai *Scott* sumokėta kaina.

22 Nustatant, kokia aptariamo žemės sklypo rinkos kaina galėjo būti 1987 m., Komisija išnagrinėjo Orleano miesto išlaidas, kurių jis patyrė įsigydamas aptariamą žemės sklypą ir jį atitinkamai sutvarkydamas, kad būtų galima statyti *Scott* gamyklą.

23 Kalbant apie nesutvarkytą žemės sklypą, Komisija rėmėsi Orleano miesto laikotarpiu nuo 1975 m. iki 1987 m. įsigytų trijų žemės sklypų, įskaitant 48 hektarų ploto ginčijamą žemės sklypą, kainų vidurkiu, t. y. 10,9 milijonų frankų suma. Šią sumą patvirtina 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokolo nuostatos; ji, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 15 straipsnio, taip pat beveik atitinka Prancūzijos institucijų 1997 m. kovo 17 d. ir 29 d. laiškuose nurodytą sumą.

24 Kalbant apie aptariamo žemės sklypo sutvarkymo darbus, iš šio sprendimo 19 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija, remdamasi likvidavimo balansu, sutiko su *Sempel* patirtomis išlaidomis, t. y. 140,4 milijonų frankų suma.

25 Iš šios sumos atskaičiusi, be kita ko, *Sempel* skolinimosi išlaidas taip pat 31 milijonų frankų sumą, už kurią *Scott* įsigijo aptariamą žemės sklypą, Komisija nustatė, jog *Scott* buvo suteikta 39,588 milijonų frankų dydžio valstybės pagalba.

26 Šiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje numatyta:

„1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią Prancūzija suteikė *Scott* nustatydama lengvatinę žemės sklypo, kurio vertė yra 39,58 milijono Prancūzijos frankų (6,03 milijono eurų), o perskaičiuota vertė 80,77 milijono Prancūzijos frankų (12,3 milijono eurų), kainą ir lengvatinį asenizacijos mokestį, kurio vertę Prancūzijos valdžios institucijos turi skaičiuoti pagal Komisijos nustatytą apskaičiavimo metodą, neatitinka bendrosios rinkos.

2 straipsnis

1. Prancūzija imasi visų būtinų priemonių, kad susigrąžintų iš gavėjo 1 straipsnyje nurodytą pagalbą, kuri jai buvo neteisėtai suteikta.

2. Valstybės pagalba susigrąžinama nedelsiant ir pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą. Susigrąžintina pagalba apima ir palūkanas, skaičiuojamas nuo pagalbos suteikimo gavėjui dienos iki jos susigrąžinimo dienos. Palūkanos skaičiuojamos taikant orientacinę palūkanų normą, kuri yra naudojama apskaičiuojant regioninės pagalbos dotacijos ekvivalentą.

3 straipsnis

„Prancūzija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo ar bus imtasi, kad būtų į jį atsižvelgta."

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai."

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

27 Grįsdama savo ieškinį dėl dalinio ginčijamo sprendimo panaikinimo *Scott* nurodė keturis ieškinio pagrindus, visų pirma susijusius su esminių procedūros reikalavimų pažeidimu, nes Komisija neatsižvelgė į tam tikrą *Scott* pasibaigus sprendimo pradėti tyrimo procedūrą laikotarpiui pateiktą informaciją ir dokumentus. Be to, kaip savo ketvirtąjį pagrindą ji nuodo, kad nustatydama pagalbos dydį Komisija padarė nemažai

vertinimo klaidų, visų pirma *Scott* sumokėtą 31 milijonų frankų sumą priskirdama aptariamam žemės sklypui.

28 Komisija prašo atmesti visą ieškinį, tačiau savo atsiliepime į ieškinį pripažįsta, kad suklydo konstatuodama, jog *Scott* už 31 milijonų frankų sumą įsigijo 68 hektarų ploto, tačiau ne aptariamą žemės sklypą. Atsižvelgdama į tai, ji pataisė 2001 m. kovo 21 d. ginčijamą sprendimą ir sumažino susigrąžintinos pagalbos sumą.

29 Pirmosios instancijos teismas visų pirma išnagrinėjo *Scott* prie ieškinio pridėtų keturių dokumentų priedų priimtinumo, kurį Komisija užginčijo, klausimą. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 44 punkte nurodė, kad minėti dokumentai buvo teisėtai pridėti prie ieškinio ir todėl jie sudarė Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamos bylos medžiagos dalį. Jis nusprendė, kad jų priimtinumas neginčytinas. Šis teismas patikslino, kad Komisija iš tiesų prieštaravo, jog į šiuos dokumentus būtų atsižvelgiama vertinant ginčijamo sprendimo teisėtumą, nes administracinėje procedūroje Komisija jų nenagrinėjo.

30 Nusprendęs dėl trijų iš šių dokumentų ir sutikęs su Komisijos argumentais dėl dviejų pirmųjų dokumentų bei ir atmetęs prieštaravimą dėl trečiojo dokumento priimtinumo, Pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, kad Komisija neteisingai atsisakė prie bylos medžiagos pridėti *Scott* laišką.

31 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 58–61 punktuose pažymėjo, kad atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes ir į tai, jog Komisija priėmė iš Prancūzijos institucijų 2000 m. sausio 7 d. ir vasario 21 d. laiškuose nurodytą panašią informaciją, ji turėjo atsižvelgti ir į *Scott* laiške nurodytą informaciją.

32 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 63 punkte nusprendė, kad *Scott*, siekdama užginčyti ginčijamo sprendimo teisėtumą, galėjo remtis šiuo laišku. Šiuo pagrindu jis iš karto išnagrinėjo ketvirtąjį pagrindą dėl panaikinimo, susijusį su tuo, kad vertinant ginčijamą pagalbą buvo padaryta vertinimo klaidų.

33 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas savo argumentavimą padalijo į tris stadijas.

34 Pirma, jis nurodė Komisijos naudoto metodo ir skaičiavimo klaidas, taip pat jos vertinimuose naudotų duomenų netikslumus.

35 Pirmosios instancijos teismas visų pirma pažymėjo, kad pasirinkdama išlaidomis grindžiamą metodą, siekiant nustatyti aptariamo žemės sklypo rinkos vertę, Komisija suklydo tiek pasirinkdama minėtą metodą, tiek jį taikydama.

36 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 106 punkte visų pirma konstatavo, kad Komisija, pasirinkdama išlaidomis grindžiamą metodą, siekiant nustatyti aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo rinkos vertę, rėmėsi nepagrindine ir netiesiogine informacija.

37 Antra, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 110 ir 111 punktuose nustatė, kad Komisija suklydo apskaičiuodama Orleano miesto už aptariamą žemės sklypą sumokėtą kainą, kuri lėmė tai, jog aptariamam nesutvarkytam žemės sklypui buvo priskirta vertė, panaši į tą, kurią administracinėje procedūroje nustatė Prancūzijos institucijos, kaip tai nurodyta ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamoje dalyje. Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 111 punkte nustatė, kad ši klaida, nors ir palanki *Scott*, buvo neatleistina. Jei ne ši klaida, Komisija galėjo pastebėti,

kad 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokole nurodyti duomenys nebūtinai patvirtina jos vertinimus.

38 Be to, Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 114–119 punktuose nusprendė, kad duomenys, kuriais rėmėsi Komisija, buvo netikslūs. Kadangi žemės sklypą, kuris buvo parduotas *Scott,* laikotarpiu nuo 1975 m. iki 1984 m. per tris kartus išpirko Prancūzijos savivaldos įstaigos, Komisija negalėjo nustatyti šių trijų sandorių kainų vidurkio, kad įvertintų aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo rinkos vertę 1987 metais.

39 Dėl ant aptariamo žemės sklypo pastatytos infrastruktūros vertės Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 120–122 punktuose taip pat pateikė įrodymų, kurie suteikia pagrindą Komisijai abejoti dėl jos šiuo tikslu pasirinkto metodo – *Sempel* išlaidos, kurių ji patyrė statydama minėtą infrastruktūrą – patikimumo. Visų pirma jis pažymėjo, kad Komisija neatsižvelgė į *Scott* susitarime nurodytos planuojamos statyti gamyklos dydžio ir faktiškai pastatytos gamyklos dydžio, kaip tai nurodyta 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokole, neatitikimą. Panašiai nebuvo atsižvelgta ir į vykdytinų darbų apimčių, nurodytų *Scott* susitarime ir *Sempel* likvidavimo balanse, skirtumą. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad Komisija turėjo apklausti *Scott* dėl šių atskleistų neatitikimų.

40 Antra, Pirmosios instancijos teismas mano, kad nors Komisija tinkamai atsižvelgė į informaciją ir vertinimus, kurie buvo nurodyti *Scott* laiške, o vėliau ir Prancūzijos institucijų pateiktose pastabose, ji turėjo pastebėti akivaizdžius neatitikimus, susijusius su aptariamo žemės sklypo rinkos vertės nustatymu. Be to, skundžiamo sprendimo 137 ir 138 punktuose jis pažymėjo, kad esant tokioms abejonėms Komisija būtinai turėjo naudoti kitas vertinimo priemones – kaip antai nepriklausomo eksperto

išvada, – siekiant nustatyti aptariamo žemės sklypo rinkos vertę, arba bent jau paprašyti *Scott* ir Prancūzijos institucijų išsamesnės informacijos, kurią jos nurodė pastabose.

41 Trečia, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija negalėjo „prisidengti“ savo teise priimti sprendimą valstybės pagalbos srityje remdamasi vien prieinamais įrodymais, kai valstybės narės pareikalavus pateikti atitinkamą informaciją ši valstybė tinkamai nebendradarbiavo.

42 Atsižvelgdamas į šias tris argumentų grupes, Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad Komisija ginčijamu sprendimu pažeidė savo pareigą rūpestingai įvykdyti EB 88 straipsnio 2 dalyje nurodytą tyrimą, ir todėl ketvirtą ieškinio pagrindą priėmė. Neišnagrinėjęs kitų trijų pagrindų, Pirmosios instancijos teismas panaikino ginčijamo sprendimo 2 straipsnį.

Šalių reikalavimai

43 Apeliaciniu skundu Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir priimti galutinį sprendimą dėl klausimų, kurių atžvilgiu paduotas šis apeliacinis skundas, arba grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Pirmosios instancijos teismui (dabar – Bendrasis Teismas), kiek ji susijusi su klausimais, dėl kurių dabartinėje proceso stadijoje neįmanoma priimti galutinio sprendimo,

— nurodyti *Scott* padengti savo ir Komisijos Teisingumo Teisme bei Pirmosios instancijos teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas,

— nurodyti Prancūzijos Respublikai padengti savo išlaidas, patirtas Teisingumo Teisme bei Pirmosios instancijos teisme.

44 *Scott* prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

45 *Loiret* departamentas, kuriam 2008 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi buvo leista įstoti į bylą *Scott* pusėje, prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

46 Grindžiant apeliacinį skundą Komisijos nurodyti pagrindai visų pirma nukreipti prieš atskiras Pirmosios instancijos teismo skundžiamame sprendime nurodytas argumentų grupes.

47 Visų pirma 9–12 pagrindai, kuriuos reikia nagrinėti pirmiausia, nukreipti prieš pirmąją Pirmosios instancijos teismo skundžiamame sprendime nurodytą argumentų grupę.

Dėl 9–12 pagrindų, iš esmės susijusių su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas, įgyvendindamas teisminę priežiūrą, viršijo savo kompetenciją

Šalių argumentai

48 Pagal devintąjį pagrindą Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą, jog skundžiamo sprendimo 105–108 punktuose nusprendė, kad ji, siekdama nustatyti aptariamo žemės sklypo ir jame pastatytos infrastruktūros rinkos vertę, suklydo pasirinkdama išlaidomis grindžiamą metodą, kuriuo rėmėsi Prancūzijos institucijos, ir pažeidė pareigą nešališkai ir rūpestingai išnagrinėti faktus šioje byloje.

49 Tačiau, Komisijos teigimu, ji pasirinko būtent šį metodą, nes ginčijamos pagalbos suteikimo dieną nebuvo jokio žemės sklypo vertės įvertinimo ir nebuvo paskelbtas atviras konkursas.

50 Šiuo klausimu, viena vertus, Komisija turi didelę diskreciją pasirinkdama aptariamo žemės sklypo ir jame įrengtos infrastruktūros rinkos vertės nustatymo metodą.

51 Tačiau, kita vertus, išlaidomis grindžiamas metodas ypač tinka, kai nagrinėjamas pagal gavėjo poreikius sutvarkyto žemės sklypo pardavimo sandoris.

52 Vadovaudamasis tokiu požiūriu Pirmosios instancijos teismas įpareigojo Komisiją prašyti Prancūzijos institucijų ir *Scott* pateikti papildomos informacijos arba net kreiptis į nepriklausomą ekspertą, nepaisant to, kad galima pagrįstai remtis išlaidomis grindžiamu metodu, kaip tai matyti iš 1997 m. Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos elementų valstybės institucijoms parduodant žemę ir pastatus (OL C 209, 1997, p. 3).

53 Galiausiai, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 139 punkte, Komisija neturi jokio pagrindo remtis 1998 m. *Scott/Kimberly* ir P & G sudarytame pardavimo sandoryje nurodyta ginčijama lengvatine žemės sklypo kaina, nustatydama, kokia nuosavybės vertė buvo prieš 11 metų.

54 *Scott* teigia, kad Komisijos prieštaravimai grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Todėl Pirmosios instancijos teismas kaltina Komisiją ne tuo, kad nesivadovavo išlaidomis grindžiamu metodu, bet kad net nesvarstė galimybės taikyti kitus aptariamo žemės sklypo vertės nustatymo metodus.

55 *Loiret* departamentas pažymi, kad Komisija privalėjo patikrinti visus aptariamo žemės sklypo vertės nustatymo metodus ir taikyti patikimiausią. Komisijos pasirinktas išlaidomis grindžiamas metodas yra tik pagalbinis, palyginti su tiesioginiais vertinimo metodais.

56 Dėl dešimtojo apeliacinio skundo pagrindo Komisija pažymi, kad rėmėsi nagrinėjamo turto vertės vertinimu, kuris buvo palankiausias *Scott*. Be to, ir, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, Komisija neprivalo aiškintis, kodėl susidarė išlaidų neatitikimai, susiję su *Sempel* apskaita ir *Scott* susitarime nurodyta suma.

57 Šiuo klausimu *Scott* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas paprasčiausia nusprendė, jog Komisija negalėjo remtis *Sempel* išlaidomis kaip pirminiu atskaitos pagrindu, siekdama nustatyti aptariamame žemės sklype įrengtos infrastruktūros rinkos vertę.

58 Kiek tai susiję su vienuoliktuoju apeliacinio skundo pagrindu, Komisija Pirmosios instancijos teismui priekaištauja, kad jis skundžiamo sprendimo 118 straipsnyje nustatė, jog 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokole pateikta tik labai glaudi santrauka, be išsamių paaiškinimų dėl nesutvarkyto žemės sklypo kainos. Taip Pirmosios instancijos teismas viršijo savo teisminės priežiūros kompetenciją srityje, kur Komisija turi didelę diskreciją.

59 Atvirkščiai, *Scott* teigia, kad, atsižvelgiant į pačios Komisijos pateiktus priedus, Orleano miesto savivaldybės tarybos sprendimais, kuriuos apeliaciniame skunde nurodo Komisija, remtis netikslinga. Todėl *Scott* daro išvadą, kad šį įrodymų elementą reikia atmesti.

60 Dėl dvyliktojo pagrindo Komisija nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 125 straipsnyje nuspręsdamas, jog ji turėjo atsižvelgti į tokią aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo vertę, kurią 1993 m. vykdydamos mokesčių kontrolę nustatė Prancūzijos valdžios institucijos. Taip Pirmosios instancijos teismas viršijo savo kompetenciją.

61 *Scott* teigia, kad tinkamiau būtų buvę atsižvelgti į mokesčių valdžios institucijos nustatytą aptariamo žemės sklypo rinkos vertę, o ne vadovautis išlaidomis grindžiamu metodu.

Teisingumo Teismo vertinimas

62 Visų pirma primintina, kad klausimas, ar Pirmosios instancijos teismas, remdamasis minėtais faktais, kuriuos turėjo įvertinti, pagrįstai galėjo nuspręsti, ar Bendrijos institucijos pažeidė rūpestingumo pareigą, yra teisės klausimas, kuriam taikoma apeliacinio skundo pagrindu atliekama Teisingumo Teismo peržiūra (žr. 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Moser Baer India prieš Tarybą*, C-535/06 P, Rink. p. I-7051, 34 punktą).

63 Darytina išvada, kad Komisijos pagrindai, susiję su tokiomis išvadomis, yra priimtini.

64 Dėl šių pagrindų pagrįstumo pažymėtina, kad nors valstybės pagalbos kontrolės srityje Komisija turi didelę diskreciją, kurios įgyvendinimas apima ekonominį vertinimą, privalomą atlikti Europos Sąjungoje, tai nereiškia, kad Sąjungos teismas turi susilaikyti nuo Komisijos ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės.

65 Iš tikrųjų pagal Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Tetra Laval*, C-12/03 P, Rink. p. I-987, 39 punktas).

66 Tačiau, vykdydamas šią kontrolę, Sąjungos teismas neturi pakeisti Komisijos ekonominio vertinimo savuoju (2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ispanija ir Komisija prieš Lenzing*, C-525/04 P, Rink. p. I-9947, 57 punktas). Iš tiesų Sąjungos teismų kontrolė,

susijusi su Komisijos atliktais sudėtingais ekonominiais vertinimais, turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrą ir motyvavimą nustatančių taisyklių, ar tiksliai nurodyti faktai, ir ar nebuvo akivaizdžios vertinimo klaidos bei piktnaudžiavimo įgaliojimais (žr. 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *GlaxoSmithKline prieš Komisiją*, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P ir C-519/06 P, Rink. p. I-9291, 163 punktą).

67 Atsižvelgiant būtent į šiuos kriterijus, susijusius su teismine priežiūra, kurią pagal nusistovėjusią teismo praktiką gali vykdyti Sąjungos teismas, reikia nagrinėti 9–12 apeliacinio skundo pagrindus, kuriais remdamasi Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą viršijus savo teisminę kompetenciją, kai nusprendė, kad ji pažeidė rūpestingumo pareigą nustatydama aptariamo žemės sklypo rinkos vertę bei ginčijamos valstybės pagalbos dydį. Šiuo atžvilgiu 9 ir 10 apeliacinio skundo pagrindai siejasi su ant aptariamo žemės sklypo pastatytos infrastruktūros vertės nustatymu, o vienuoliktas ir dvyliktas pagrindai – su minėto žemės sklypo vertės nustatymu.

— Dėl išlaidomis grindžiamo metodo pasirinkimo ir aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo rinkos vertės nustatymo

68 Visų pirma, kaip pabrėžė generalinis advokatas savo išvados 138 ir 139 punktuose, vertindama, ar buvo suteikta valstybės pagalba valdžios institucijoms parduodant žemės sklypą privačiam asmeniui, Komisija turi taikyti privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikoje, testą, kad būtų galima nustatyti, ar kaina, kurią sumokėjo tariamas pagalbos gavėjas, atitinka kainą, kurią privatus investuotojas, veikiantis įprastomis konkurencijos sąlygomis, būtų nustatęs. Paprastai taikydama privataus investuotojo testą Komisija turi atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą (šiuo klausimu žr. 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 10

ir 11 punktus bei 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Italija ir SIM 2 Multimedia prieš Komisiją*, C-328/99 ir C-399/00, Rink. p. I-4035, 38 ir 39 punktus).

69 Šiuo atveju neginčijama, kad Komisija buvo priversta nustatyti 1987 m. parduoto žemės sklypo rinkos vertę, t. y. praėjus 13 metų nuo ginčijamo pardavimo sandorio.

70 Be to, neginčijama, kad ginčijamo žemės sklypo pardavimui *Scott* būdinga tai, kad nebuvo paskelbta besąlyginė konkurso procedūra ir kad šio sklypo neįvertino nepriklausomas ekspertas. Tačiau, kaip skundžiamo sprendimo 96 punkte pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, Komisijos uždavinys dėl to tapo sudėtingas ir žemės sklypo rinkos vertė galėjo būti nustatyta tik apytiksliai.

71 Siekdama nustatyti žemės sklypo ir jame pastatytos infrastruktūros vertę bei apskaičiuoti nagrinėjamos pagalbos dydį, Komisija rėmėsi aptariamo žemės sklypo įsigijimo ir jo sutvarkymo išlaidomis.

72 Nors iš 1997 m. Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos elementų valstybės institucijoms parduodant žemę ir pastatus matyti, kad pasinaudojimas nepriklausomo eksperto ekspertize yra metodas, kuriuo remiantis galima nustatyti žemės sklypo vertę, tai nereiškia, kad Pirmosios instancijos teismas neviršijo teisminės peržiūros kompetencijos, jei paprasčiausia nusprendžia, jog pasirinkdama išlaidomis grindžiamą metodą Komisija pažeidė rūpestingumo pareigą, tačiau neįrodo, jog įrodymų elementai, į kuriuos nebuvo atsižvelgta, galėjo lemti kitokį pagalbos dydžio vertinimą ir jeigu nenustato, kad taip elgdamasi Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

73 Taigi, taikydama šį metodą, Komisija nustatė aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo rinkos vertę – 10,9 milijonų frankų – kuri, pirma, maždaug atitinka vykdant administracinę procedūrą Prancūzijos institucijų pateiktus vertinimus ir, antra, ją patvirtina 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokolas.

74 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagrindinis įrodymų elementas, kuriuo protokole remiasi Komisija, aiškiai gali būti nustatytas. Protokole remiamasi aptariamo nesutvarkyto žemės sklypo verte pardavimo *Scott* metu. Todėl vienintelė *Scott* nurodoma aplinkybė, kad Komisijos nuorodos į protokolą akivaizdžiai neatitinka prie jos apeliacinio skundo pridėto dokumento, nepakanka, jog būtų užginčytas jo priimtinumas.

75 Be to, dėl generalinio advokato išvados 160–163 punktuose nurodytų priežasčių Komisija neturėjo akivaizdžių abejonių dėl šios informacijos patikimumo, nes ją pateikė sandoryje dalyvavusios valstybės institucijos ir, remiantis paties protokolo tekstu, joje buvo pateikiamas oficialus preliminarus aptariamo žemės sklypo „nuosavybės vertės“ įvertinimas.

76 Tai pasakius dar reikia pažymėti, kad apskaičiuojant *Scott* suteiktą lengvatą Komisija iš tiesų padarė techninę klaidą manydama, kad visi Orleano miesto 1975 m. ir 1987 m. įsigyti sklypai atitiko *Scott* parduotą žemės sklypą. Tačiau nebuvo įrodyta, kad nepadariusi šios klaidos Komisija būtų neišvengiamai suabejojusi naudojamos informacijos patikimumu, kaip skundžiamo sprendimo 113 punkte nurodė Pirmosios instancijos teismas.

77 Pirma, Komisijos nustatyta aptariamo žemės sklypo rinkos vertė – 16 Prancūzijos frankų už kvadratinį metrą – maždaug atitiko Prancūzijos institucijų 1997 m. kovo 17 d. ir 29 d. laiškuose nurodytų kainų vidurkį – 15 Prancūzijos frankų už kvadratinį metrą.

78 Antra, kadangi Komisija keletą kartų pažymėjo, jog minėtą sklypą ji įvertino labai kukliai, pažymėtina, jog Pirmosios instancijos teismo nustatyta skaičiavimo klaida buvo palanki *Scott*.

79 Galiausiai, nors ir galima apgailestauti, kad Komisija, nustatydama nesutvarkyto ginčijamo žemės sklypo įsigijimo išlaidas, nesivadovavo logika atsižvelgdama į laikotarpiu nuo 1975 m. iki 1987 m. trijų sudarytų sandorių kainų vidurkį ginčijamo sklypo, kurio pirminės ribos nebuvo nustatytos, rinkos kainai nustatyti, vis dėlto nagrinėdamas tokią sudėtingą ūkinę operaciją, kokia nagrinėjama šioje byloje, Pirmosios instancijos teismas viršijo teisminės peržiūros kompetenciją, nusprendęs, remdamasis prielaidomis, kad Komisija pažeidė rūpestingumo pareigą. Pirmosios instancijos teismas taip pat nenustatė akivaizdžios vertinimo klaidos, kurią Komisija padarė pasirinkdama metodą ir jį taikydama.

80 Konkrečiai kalbant, Komisija visiškai pagrįstai nusprendė remtis Prancūzijos institucijų pateikta informacija ir 1994 m. gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokolo duomenimis, o ne Prancūzijos mokesčių institucijų vertinimu, kurį jos atliko vykdydamos 1993 m. mokesčių kontrolę. Bet kuriuo atveju šios bylos aplinkybėmis, kuriomis, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 140 punkte, akivaizdžiai trūko Prancūzijos institucijų bendradarbiavimo, toks pasirinkimas negali būti laikomas akivaizdžia vertinimo klaida.

— Dėl aptariamame žemės sklype pastatytos infrastruktūros rinkos vertės

81 Pažymėtina, kad ir kiek tai susiję su aptariamame žemės sklype pastatytos infrastruktūros rinkos verte Pirmosios instancijos teismas nenustatė akivaizdžios Komisijos vertinimo klaidos, kurią ji padarė pasirinkdama išlaidomis grindžiamą metodą, ir taip viršijo savo teisminės priežiūros kompetencijos ribas.

82 Nors, kaip Pirmosios instancijos teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 120 ir 121 punktuose, tiesa, kad iš bylos medžiagos matyti infrastruktūros statybos išlaidų ir atitinkamo sklypo ploto neatitikimai, vis dėlto pažymėtina, jog išplėtus gamyklos plotą, palyginti su *Scott* susitarime numatytu pirminiu plotu, buvo viršytos likvidavimo balanse nurodytos *Sempel* išlaidos, konkrečiau kalbant, išlaidos buvo viršytos 75,5 %, o sklypo plotas išplėstas net 80 %.

83 Taigi Komisijai negali būti priekaištaujama, kad ji iš *Scott* neprašė šiuo klausimu pateikti paaiškinimų, nes ryšys tarp gamyklos dydžio išplėtimo ir išlaidų viršijimo buvo akivaizdus. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 122 punkte konstatavo, kad pačios šalys posėdyje negalėjo paaiškinti, kodėl išplėtus gamyklos dydį galėtų kilti abejonių dėl *Sempel* likvidavimo balanse nurodytų išlaidų.

84 Taigi remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad dėl to, jog Pirmosios instancijos teismas neįrodė, kad Komisija, nustatydama aptariamo žemės sklypo ir jame įrengtos infrastruktūros rinkos vertę, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, jis, nuspręsdamas, jog remiantis jo konstatuotais faktais Komisija, tirdama aptariamo

žemės sklypo rinkos vertę, pažeidė rūpestingumo pareigą, viršijo teisminės priežiūros kompetenciją.

85 Bet kuriuo atveju, nors Pirmosios instancijos teismas nustatė skaičiavimo klaidą ir tam tikrų Komisijos naudojamo metodo ir skaičiavimų netikslumų, pažymėtina, jog skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje jis nepanaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnio, nes nemanė, kad šioje byloje per tyrimo procedūrą padarytos klaidos ir netikslumai buvo tokie rimti, jog kiltų abejonių dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo.

86 Todėl devintasis, dešimtasis, vienuoliktasis ir dvyliktasis pagrindai yra priimtini.

Dėl septintojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas, siekdamas paneigti Komisijos vertinimus, rėmėsi prielaidomis, o ne įrodymais

Šalių argumentai

87 Septintuoju pagrindu Komisija kaltina Pirmosios instancijos teismą padarius išvadą, kad ji turėtų iš naujo atlikti vertinimus vadovaudamasi Prancūzijos institucijų ir *Scott* laiškuose pateikta informacija. Šiuo atveju kalbama ne apie nenuginčijamus įrodymus,

kurie sukeltų abejonių dėl Komisijos pateiktų vertinimų pagrįstumo, o greičiau apie teiginius, į kuriuos Komisija neprivalo būtinai atsižvelgti.

88 *Scott* teigia, kad Komisija nuslepia aplinkybę, jog Pirmosios instancijos teismas rėmėsi įrodymais. Iš tiesų *Scott* laiške pateikiami pareiškimai patys savaime yra įrodymai.

89 Bet kuriuo atveju *Loiret* departamentas pažymi, kad dokumentai, kuriais remiantis buvo atlikti *Scott* laiške minimi vertinimai, iš tiesų egzistuoja.

Teisingumo Teismo vertinimas

90 Kaip Pirmosios instancijos teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 56 ir 95 punktuose, Komisija, laikydamasi EB sutarties pagrindinių taisyklių, susijusių su valstybės pagalba, gero administravimo principo, privalo rūpestingai ir nešališkai įvykdyti ginčijamų priemonių tyrimo procedūrą, kad priimdama galutinį sprendimą turėtų kuo išsamesnių ir kuo patikimesnių įrodymų (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 62 punktą).

91 Taip pat reikia priminti, kad sprendimo dėl valstybės pagalbos teisėtumą Sąjungos teismas turi vertinti atsižvelgdamas į informaciją, kurią Komisija turi priimdama sprendimą (2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agrocast*, C-390/06, Rink. p. I-2577, 54 punktas).

92 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visų pirma konstatuotina, kad Pirmosios instancijos teismas nekritikavo ginčijamo sprendimo remdamasis įrodymais, kurių priimdama minėtą sprendimą Komisija neturėjo.

93 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 124–142 punktuose nustatė, kad Komisija neatsižvelgė į informaciją, kuri iš tiesų galėjo būti naudinga nustatant aptariamo žemės sklypo vertę.

94 Konkrečiai kalbant, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 125 punkto, Pirmosios instancijos teismas rėmėsi *Scott* laišku ir 2000 m. vasario 21 d. Prancūzijos institucijų laišku, kuriuose visų pirma nurodyta aptariamo žemės sklypo kaina, kurią 1987 m. nustatė Prancūzijos mokesčių institucijos. Antra, šiuose laiškuose taip pat buvo pateiktas 1996 m. *Galtier* ekspertų kontoros atliktas ginčijamo žemės sklypo vertės įvertinimas ir *Scott Kimberly-Clark Corp.* parduoto turto įvertinimas, kurį 1996 m. sausį atliko *commissaire aux apports* (nepriklausomas auditorius).

95 Kalbant apie šiuos tris dokumentus, visų pirma pažymėtina, kad nei *Scott*, nei Prancūzijos institucijos per administracinę procedūrą Komisijai jų nepateikė. Be to, šiuos laiškus Komisija gavo tik – *Scott* laiško – atveju baigiantis Komisijos išimties tvarka papildomai pratęsta laikotarpiui, o Prancūzijos institucijų laiško atveju – net pasibaigus šiam laikotarpiui. Galiausiai, kaip matyti iš generalinio advokato išvados 120 ir 121 punktų, tiek *Scott* laiške, tiek Prancūzijos institucijų laiške buvo pateikti tik abstraktūs teiginiai dėl aptariamo turto vertės, o to nepakanka nei siekiant įpareigoti Komisiją į juos atsižvelgti, nei iš naujo pradėti tyrimo procedūrą.

96 Šiuo klausimu, visų pirma, pažymėtina, kad *Galtier* kontoros ir *commissaire aux apports* (nepriklausomo auditoriaus) vertinimas buvo atliktas praėjus devyneriems metams po ginčijamo žemės sklypo pardavimo *Scott*. Šiomis aplinkybėmis Komisija turėjo teisę neatsižvelgti į minėtus vertinimus, nes ji paskelbus vertinimą 1994 m.

gegužės 27 d. Orleano miesto savivaldybės tarybos posėdžio protokole turėjo patikimesnės informacijos.

97 Antra, ir kaip tai irgi pažymėjo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 125 punkte, tai savaime nereiškia, kad ginčijamo žemės sklypo vertė, kuri buvo nustatyta vykdant mokesčių kontrolę, nebūtinai parodo šio žemės sklypo rinkos vertę. Taigi ir, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, Komisija pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad nebuvo tikslinga kreiptis į mokesčių institucijas dėl ginčijamo žemės sklypo įvertinimo.

98 Taigi iš to, kas pasakyta, matyti, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad atsižvelgdama į priimant ginčijamą sprendimą turėtus įrodymus Komisija pažeidė rūpestingumo pareigą paprasčiausia todėl, kad, pirma, nepaprašė nei *Scott*, nei Prancūzijos institucijų pateikti ginčijamo žemės sklypo vertės įvertinimų, kuriais jos vadovavosi ginčydamos Komisijos vertinimą ir, antra, kad neatnaujino tyrimo procedūros.

99 Septintasis pagrindas taip pat turi būti priimtas.

100 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad reikia panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kurioje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog Komisija pažeidė pareigą atlikti rūpestingumą ir nešališką tyrimą.

Dėl bylos grąžinimo Bendrajam Teismui

101 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo sprendimą. Jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

102 Kadangi Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo tik ketvirtąjį pagrindą, kurį *Scott* pateikė ieškiniui pagrįsti, bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui.

103 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti išlaidų, susijusių su šiuo apeliaciniu procesu, klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2007 m. kovo 29 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Scott prieš Komisiją* (T-366/00).**

2. **Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**

3. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.